

Es pot imaginar un altre model de televisió pública?

Entrevista a Toni Mollà

EDITORIAL BROMERA

REGAL LLIBRE NOUS SOCIS

per ordre de subscripció

bromera.com

Periodista, sociòleg i un ferm defensor del periodisme públic, Toni Mollà ens parla del seu darrer llibre *Quina televisió pública? Les amenaces que planen sobre la televisió actual*, una obra crítica però amb perspectives i solucions sobre els nous reptes als que s'enfronten les televisions públiques i el paper tan important que té la societat i l'espectador en la demanda d'una televisió pública i de qualitat pagada per tots. Una publicació que coincideix amb el 20 aniversari de la televisió pública valenciana.

Què és per a tu un bon model de TV pública? Per definició, aquella que complix les funcions de "servei públic" que, com el valor als militars, se li suposen. Naturalment, això representa dotar de contingut aquest concepte tan polisèmic de "servei públic", que és la principal mancança del nostre ordenament jurídic en matèria d'informació. És un d'aquells conceptes que volen significar tant que ja no signifiquen res. La UE, per mitjà del Protocol d'Amsterdam, traspassava als estats -i, per tant, a les comunitats autònomes- la prerrogativa d'aquesta definició.

La publicació del llibre coincideix amb el 20 aniversari de la televisió pública valenciana. És una crítica directa a Canal 9 o un assaig més ample? La coincidència és involuntària. Fa dos anys que vaig defensar la meua tesi doctoral en la qual dissenyava un Pla

© Bromera

Dalt: El periodista i sociòleg Toni Mollà.
Baix: Portada del llibre *Quina televisió pública? Amenaces i oportunitats a l'era digital*, editat per Bromera.

Estratègic de RTW fins l'apagada analògica i detallava els canvis que s'hi haurien de produir en els aspectes estructurals, empresarials i de gestió de RTW. El llibre té una volada superior i intenta dissenyar el "model" de televisió pública en l'entorn digital. Tingues en compte que RTVE també és una televisió pública que paguem els valencians. I que cada demarcació de TDT en té una altra. De manera que pot servir de manual a més gent que la interessada en RTVV.

Quina és la funció que complix una televisió pública si es tolera la influència dels poders polítics que la controlen? No pot ser governamental ni partidista, també per definició. Per tant, cal arbitrar òrgans de govern, de gestió i de control diferents als que han portat les televisions públiques a l'estat actual.

Quina responsabilitat té la societat? Tota. Som nosaltres els que votem i callem. Mentre la societat civil no assumisca un protagonisme actiu, l'aristocràcia política --la del govern i la de l'oposició-- continuarà vivint en un món paral·lel que realimenta de manera constant els interessos compartits entre ells com a elits. Ben sovint, els partits confonen la televisió pública amb l'audímetre i el cronòmetre de les seues aparicions en els informatius. És una visió curta i interessada.

De quina manera penses que la manipulació en una TV pública pot convèncer la ciutadania d'un país? Els mecanismes de manipulació no són propis només de la televisió --pública o privada-- sinó inherents al fenomen de la comunicació. Això sí: són especialment perversos en la comunicació de masses. Per tant, s'hi ha d'extremar els mecanismes de control professional, cívic i polític de la informació pública. No veig que els partits hi estiguen molt interessats. Però el "sistema de controls" que reivindicava Ralf Dahrendorf per a "democratitzar la democràcia" és l'única manera racional de gestionar la complexitat de la vida civil.

És realment important tindre TV pública o amb els models que trobem a València o Madrid seria preferible tindre únicament televisions privades que responen a interessos purament comercials? La televisió pública és important en ella mateixa. Encara que siga per mantindre la possibilitat d'utilitzar-la d'una forma diferent. **El llibre tracta també la possibilitat de formar un Consell de l'Audiovisual com en el cas de Catalunya. Tot i això tu no ets molt partidari. Per què?** Sóc partidari d'un Consell Audiovisual amb competències

adequades sobre assignació de freqüències, control democràtic de tots els operadors que emeten al país (no solament dels que emeten des del país) i, per descomptat, amb poder sancionador. Estic en contra de la creació d'organismes inútils que només servixen per a augmentar la despesa pública. N'hi ha uns quants.

De quina manera influïx la TV pública en les identitats i indústries culturals valencianes? I per la llengua? L'empresa pública ha de ser la locomotora del sector audiovisual privat. Per tant, ha de generar una demanda sostinguda que realimente el teixit empresarial. La llengua hi pot jugar d'element proteccionista del mercat interior. Si la TV pública és en castellà la producció audiovisual tendirà a concentrar-se en la capital de l'estat per una qüestió de sinergies empresarials i d'economies d'escala. Per tant, llengua, indústria cultural i televisió pública es necessiten mútuament. I l'ús del valencià és un "valor afegit" i factor de protecció d'una part de l'estructura econòmica "local".

Les televisions públiques perden cada any més audiència jove. Penses que això pot ser un condicionant d'un canvi necessari en els models de TV pública en uns anys? Per descomptat, les televisions públiques no poden ser només televisions assistencials per a desocupats i jubilats. Han de ser "generalistes", en el ple sentit del concepte. Però hi ha sectors que només entenen l'educació, la sanitat o la televisió pública en aquest sentit assistencial i marginal. Ben al contrari, educació, sanitat i televisió pública són el cor i el cervell d'una concepció progressista de l'estat del benestar en les societats que aspiren a tindre alguna classe d'espai públic.

Com a expert en comunicació i treballador de la casa des de l'inici, quin seria un bon regal d'aniversari de Canal 9? L'estructura de la comunicació d'ara no té res a vore amb la de fa vint anys. Els cables, els satèl·lits i els xips ho han capgirat tot. Per tant, caldria que govern, oposició i societat civil repensaren el lloc de la comunicació pública en una societat digital i globalitzada. Caldria, finalment, que s'establira alguna mena de pacte valencià per a la comunicació que traguera la televisió pública de la controvèrsia partidista i que s'establira un pla de viabilitat econòmica i informativa que dotara la RTW d'unes línies de desenvolupament estratègic. Aquest és, de fet, l'objectiu explícit de la meua tesi doctoral i de l'esperit final del llibre que ara presentem.

© Toni Molla